

**Г. І. Слободяник, Т. В. Джан, Н. В. Тарасюк,
О. П. Андрієнко, Т. В. Боровець, М. О. Лісова**

ХИМИЧЕСКОЕ И ЛУЧЕВОЕ ЛЕЧЕНИЕ РАКА С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ ЦИТОСТАТИКОВ

Исследованы 100 больных Киевского областного онкологического диспансера, отделений лучевой терапии и химиотерапии установлено, что терапевтический рак являясь низкодифференцированным, малодифференцированным, слабоизученным, требует обязательной дистанционной лучевой телегамматерапии по радикальной программе мелкими, средними, реже крупными дозами, или разными дозами, сочетанно, в два этапа расщепленного курса с интервалом 3недели-месяц, суммарной очаговой дозой (СОД) 65-70 Грэй (Гр) на очаг опухолевого поражения и путей лимфатического оттока.

Диагноз злокачественной опухоли у больных обязательно всегда подтверждался данными патогистологического исследования и топометрической рентгенологической разметкой.

Современная научная классификация цитостатиков - антибиотики противоопухолевые, антиметаболиты, алкилирующие лекарственные средства, суперселективные химиотерапевтические средства. При лимфогранулематозе целесообразно использование дакарбазина, при инфильтративно-отечном раке молочной железы у женщин-доксорубина, при базальноклеточном раке кожи-дакарбазина, болеголова, капоцитабина, при медуллобластоме мозжечка-сарколизина, при мелкоклеточном раке легкого-этопозида и цисплатина, при раке гортани средней локализации 5-фторурацила или капоцитабина, при остеоретикулосаркомах-цисплатина и сарколизина. В операбельных незапущенных случаях таким пациентам обязательно рекомендуется предоперационная телегамматерапия (дистанционная лучевая терапия) средними дозами, целесообразно назначение интерферона и других иммуномодуляторов, витаминов. В тяжелых запущенных неоперабельных случаях лечение больных паллиативное. Подразделение злокачественных опухолей на терапевтический, хирургический или нетерапевтический (поддающийся хирургическому обязательному первоочередному лечению условное и относительное).

Список використаних джерел

1. Анкетний опросник САН (Андрієнко О.П.). К. - 2013, 23 с.. 2. Класифікатор лікарських препаратів. К. - 2010, 1086 с. 3. Справочник по клинической фармакологии и фармакотерапии, 1986.

I. O. Samusenko, K. B. Kuhai

SCIENCE AND TECHNOLOGY DEVELOPMENT

Nowadays science and technology play a leading role in the life of mankind, in the life of every human. People desire to understand more about their role and place in society; want to find ways and means of accelerating development, prevention in use of achievements of science and technology to the people detriment [1].

Areas of technology and science application [8]: 1) creation of material and cultural

values; 2) generation, transformation and transmission of different energy types; 3) collection, processing and transmission of information; 4) conducting scientific research; 5) creation and use of different means of transportation.

In terms of development, science and technology are connected very much. And if in ancient times the development of technology was based on experience, now it is on the edge of new scientific knowledge, researches, and fundamental discoveries [8].

The main purpose of science and technology is to free a person from performing physically difficult or routine (monotonous) work in order to improve the efficiency and productivity of work, the rational use of natural resources, as well as reducing chance of human error when performing complex operations [8].

The history of science and technology is an area of history that studies how understanding of the natural world (science) and its ability to interact with it (technology) have changed over the centuries. This area also examines the cultural, economic and political implications of scientific innovation [3].

Basic stages of development of science and technology [8]:

1. *The ending of XVIII - beginning of XIX century.* The Industrial Revolution – steam engine and universal spinning machines creation that was the transition of handcraft production to the machine production. Industrial revolution is the transition from manual, handcraft and home-made production to a large machine-factory production, which began in England in the second half of the XVIII century. In the XIX century it spread to other countries of Europe, USA, Japan. An important component of the industrial revolution was the introduction into the production and transportation of working machines and mechanisms that replaced the manual work of the people [7]. Independent machine-building industry was developed.

2. *The ending of the XIX century.* The creation of an internal combustion engine, which allowed creating a new class of compact machines, including cars, ships etc. There was a widespread introduction of electricity, including methods for generating and using electric machines. The action of an electric machine is based on electromagnetic induction and laws that determine the mechanical forces of interaction between electric current and magnetic fields [2].

3. *The beginning of the XX century.* It was the development of radio engineering and radio electronics; creation of conveyor (continuous action machine designed to transport cargo) production [5]; emergence and development of aviation.

4. *The mid-XX century.* There was the introduction of production automation, creation of computing technology, which made it possible to automate numerous calculations and, in general, automate many word processing tasks. Computer technology has undergone significant changes every ten years since 1940 [4]. Also it is the period of entrance into space and atomic energy development.

5. *The ending of the XX century - beginning of the XXI century.* This period is characterised by research in the field of biotechnology and nanotechnology that can lead to another revolution in many fields of human activity.

So, in conclusion we can say that modern society can neither exist nor function, nor develop without science. It confronts science with all new tasks: the search for effective forms of its organization and activity, the intensification of the cycle ‘science – technology– production’. The challenges the humankind faces are forcing people to take a fresh approach to science, resolutely returning it to the needs of production [6].

References

1. Бесов Л.М. *Історія науки і техніки / Л.М. Бесов. – 3-є вид., переробл. і доп. Харків: НТУ «ХПІ», 2004. – 382 с.* 2. *Електрична машина // Вікіпедія. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:*

https://en.wikipedia.org/wiki/Electric_machine. 3. Історія науки і техніки // Вікіпедія. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_science_and_technology. 4. Історія обчислювальної техніки // Вікіпедія. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/History_of_computing_hardware. 5. Конвеєр // Вікіпедія. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D0%B2%D0%B5%D1%94%D1%80>. 6. Наука і її роль у сучасному світі // Навчальні матеріали онлайн [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://pidruchniki.com/16650214/filosofiya/nauka>. 7. Промислова революція // Вікіпедія. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Industrial_Revolution. 8. Техніка // Вікіпедія. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://en.wikipedia.org/wiki/Technology>.

Т. В. Тесленко

ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЕКОНОМІКО-СОЦІАЛЬНИЙ ТА КУЛЬТУРНО-ДУХОВНИЙ КОНТЕКСТИ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ

Концепція економіки стійкого цифрового розвитку є новою, не розробленою інноваційною теорією, в основі якої є філософські принципи цифрових технологій (інформаційно-комп'ютерних), які розвиваються на межі наук – філософії, інформатики, програмного забезпечення, високих (проривних, цифрових, конвергентних, інноваційних, соціогуманітарних) технологій, в основі яких – їх вплив на розвиток стійкого розвитку в контексті формування нового цифрового розвитку – їх штучний інтелект (ШІ), робототехніка, система контролю промислового обладнання через мережу Інтернет (IP), безпілотні засоби пересування, 3d-друк, нанотехнології, біотехнології, матеріалознавство, квантові комп'ютери. Нам необхідне всеосяжне бачення того, як саме цифрові технології змінять наше життя і життя майбутніх поколінь, і які зрушення випробовують економічний, соціальний, духовний та культурний контексти [1]. Самі цифрові технології змінюють управлінські процеси, оскільки є інноваційними продуктами і ці процеси, насамперед є: криптовалюта, блокчейн, фінтекс, мегатренд діджитал, тощо. І саме ця ера з неймовірною швидкістю створює умови для економіки стійкого розвитку. На противагу старим управлінським процесам з'являються автоматизація, роботизація, нові можливості бізнес-процесів і можливостей людини. Адаптуватися до швидкості змін і досягнення повинні всі – керівники підприємств, компаній і організацій, державні діячі, громадяни. Швидкість змін призводить до того, що цифрове виробництво починає залежати не від матеріальних активів, а від цифрових технологій, що являють собою нематеріальні активи, в основі яких – інтелектуальна компонента, організаційний і людський капітал [2]. Формування концепції стійкого цифрового розвитку в контексті викликів і погроз сучасного миру як глобальна тенденція цифрового суспільства сприятиме розвитку різких, масштабних змін, які призведуть до квантових перерахунків. Обчислювальна потужність звичайних комп'ютерів постійно зростає кожні тридцять років і подвоюється десь кожні півтора роки. Цю закономірність називають «законом Мура» [3]. Цифрового прогресу досягають за рахунок мініатюризації транзисторів, з яких складається процесори комп'ютера. Квантовий комп'ютер може відразу дати відповідь. Ця технологія відкриває перед людством нові можливості і доводить, що мир корінним чином змінюється у бік глобалізації [4].

Слід також відзначити, що розвиток і становлення цифрових технологій сприяють появі нового соціального креативного класу і зміні в якості нашої роботи та життя, які починають впливати на ритм, стиль, бажання й очікування, які структурують наше повсякденне життя і сприяють вирішенню багатьох проблем [5].